

Udtryk, som ere rene og klare. — Da der nu ved forrige Behandling blev talt en Deel om det ene af disse Ord: „Inkorporation“, som er et fremmed Ord, hvis Betydning vist er meget uklar, — idetmindste fortolkes paa mange forskjellige Maader —, og da det ærede Medlem (Kjær), der især talte om dette Ord, ikke blot sagde, at Forsatningen af 18de November var en Slags Inkorporation af Slesvig, men troede tillige at kunne tale paa Smaaafolds Begrebe, idet han sagde: hvad os „Smaaafolk“ angaaer, da ere vi, baade efter hvad vi erfare fra Udlandet, og efter hvad vi høre her hjemme, ikke istand til at see Andet, end at Forsatninger er, hvad man kalder, en Slags Inkorporation — saa skal jeg, da jeg nu regner mig til Smaaafolk, ikke undlade, at nedlægge en bestemt Indsigelse imod denne Opfattelse. Jeg skal lade Bevæggrundene til den ligge og troe, at de bedste Bevæggrunde have ledet den ærede Rigsdagsmand, men det forekommer mig dog høist besynderligt at sige: at vi „Smaaafolk“, naar vi høre efter, hvad der kommer fra Udlandet, ikke kunne Andet end antage, at denne Forsatning er en Slags Inkorporation af Slesvig. Skulle vi Smaaafolk hente vor Kundskab om vore Forhold udefra? Vil det ikke være det samme, som at gaae over en Bæk, for at hente Vand langt borte? Det ærede Medlems Udtalelser ved denne Leilighed ere, som sagt, forekomme mig saa besynderlige, at jeg maa nedlægge Indsigelse derimod. Mit Ønske om, at det maa fremtræde tydeligt og bestemt, at Forsatningen af 18de November ikke er en Inkorporation af Slesvig, er iøvrigt allerede tilstrækkeligt gaaet i Opfyldelse, idet der nu foreligger bestemte Udtalelser i den Retning fra flere ærede Talere. Jeg skal ikke fremføre min Mening derom, men med den høitærede Formands Tilladelse fremhæve to Udtalelser af Mænd, hvis Mening i denne Sag jeg troer maa tillægges særlig Vægt. Den ene af disse er den forrige høitagtede Konseilspræsident, som i denne Sal, men i en anden Forsamling, har udtalt sig saaledes: „Der er jo saaledes Mange, der i den ene eller den anden Retning kunne forsee sig paa Udtrykket „Inkorporation“; men heldigviis er det under Forhandlingerne i 1851—52 tilstrækkeligt blevet viist, hvad Me-

ningen af det her er, hvad der ved det tilsigtedes. Det vilde ogsaa have været i højeste Grad beklageligt, om man havde ladet maaffee hele Landets Fremtid komme til at beroe paa et saadant tvetydigt Ord, eller paa et Ord, som i alt Fald kunde underkastes forskjellige Betydninger; men det gjorde man heller ikke; thi det blev tilstrækkeligt viist, hvad Meningen var af, at der ikke skulde inkorporeres, den nemlig, at man atter skulde kalde det provindsielle Organ for den paagældende Provinds tillive, og tillige lade de andre særlige Institutioner, som vel ikke udtrykkelig bleve omtalte, men dog antydede, blive bestaaende. Alle disse særlige Institutioner er der jo ikke den fjerneste Tale om at berøre ved det nu foreliggende Grundlovsudkast, og det maa derfor staae som fuldkomment sikkert og klart, at der her aldeles ikke er Spørgsmaal om nogen Inkorporation, og at der altsaa heller ikke kan være Spørgsmaal om noget Brud paa noget som helst Tilfagn i saa Henseende.“ Den anden af de af mig nævnte Mænd er den nuværende høitagtede Konseilspræsident, der ved samme Leilighed har udtalt sig paa følgende Maade: „Der er ved dette Lovudkast, som det foreligger, ikke Noget gjort Fælles, som tidligere var Særligt, der er ikke noget særligt slesvigsk og noget særligt dansk Anliggende, der derved bliver gjort til fælles for Danmark og Slesvig; der er ikke Noget, som nu er fælles for Holsteen og Danmark-Slesvig i Forening, som derved er blevet opløst eller gjort Særligt. Der er aldeles ingen Forandring foregaaet i saa Henseende; Grændsen inellem det Særlige og Fælles er den samme, hvad enten denne Lov bliver vedtagen eller ikke, og seer man nu hen til det, der rigtignok staaer som noget Fjernt, en fremtidig Tilslutning af Holsteen til Monarkiet og en Gjenoptagelse af Fællesskabet mellem dette og de andre Landsdele, saa skjønner jeg her heller ikke, at denne Forsatning i saa Henseende lægger nogen som helst Hindring i Veien.“ Jeg haaber, at det ærede Medlem, jeg sigter til, nu vil indrømme, at der ikke kan være Tale om nogen Inkorporation af Slesvig ved Forsatningen af 18de November. Men, siger saa det ærede Medlem, lad det nu være, som det vil, saa er det bestemt udtalt, at denne Forsatning skal i sig optage den danske Rigs-